

къв бе случаят и сега. В своето безумно желание да влезе в Цариград Фердинанд имаше пълната подкрепа на своето правителство. От това правителство не се намери нито един министър, който да не одобри тази авантюра и да се опита да попречи на фаталното отклонение на армията ни от нейните задачи. Напротив, органите на партиите, от които това правителство изхождаше, дразнеха честолюбието на цар Фердинанда и насърчаваха последния в неговите замисли, като замъгляваха и без това слабото съзнание на народа, представяйки му личните и династически аспирации на техния цар, забулени в мантията на българските национални идеали. Но за тия техни дела и за отговорността, която те носят пред българския народ, тук не ще говорим, защото бихме излезли вън от рамките на тази книга, отклонявайки се от задачата, която сме си поставили — да изтъкнем престъпната роля, която Фердинанд изигра в живота на България и да посочим отговорността, която той носи пред българския народ.

*

С подписването на Лондонския мирен договор войната между Балканския съюз и Турция бе ликвидирана. На последната бе начертана една граница, която тя беше готова да приеме още на другия ден след Люле-Бургаския бой. Македония и Одринско ѝ бяха отнети, но мечтата на цар Фердинанд да стигне до столицата на своята източна империя остана неосъществена.

Предстоеше сега дележа на Македония.

За този дележ сърби и гърци се бяха приготвили. Техните армии бяха отдавна престанали да воюват, бяха си отпочинали и се бяха настанили